

Lázně Kynžvart a Velká Hleďsebe O hradu Kynžvart

Pověst o Bílé paní na Kynžvartě

V dobách, kdy se třpytilo cimbuří mocného hradu Kynžvartu do dálek, pečoval o hrad svých pánů věrný Heribert a staral se o sirotka Bertu, kterou si vzal jako vnučku. Jako dítě si Berta hrála s mladým šlechticem Edmundem. Později odešel Edmund do Prahy na studie a Berta do Chebu ke své kmotře. Uběhla léta a do Chebu přišla zpráva, že starý Heribert je těžce nemocen. Berta se za ním rychle vypravila a pečovala o něj. V té době se blížil k hradu na koni princ Edmund. Setkání s Bertou bylo bouřlivé a nezůstalo bez následků. Marně Edmund prosil svého otce o svolení k svatbě. Otec ho za trest poslal za synovcem na hrad na Rýně. Edmund musel opustit hrad narychlo bez rozloučení. Také Berta zmizela a ráno byla nalezena v posteli mrtvá. Když se přiblížila hodina smrti starého Heriberta, spatřil v noci v chodbě hradu Bílou paní s dítětem na ruce. Poznal v ní svou vnučku. Od těch dob se objevovala Bílá paní s dítětem vždy, když přicházely na hrad důležité události.

Jak vypadal Kynžvartský hrad

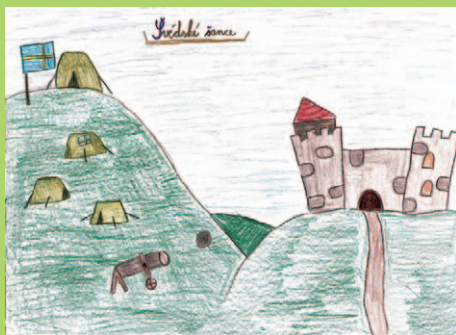
Kynžvartský hrad byl ve své době velmi dobře opevněným sídlem. Bylo to mezi 11. a 15. stoletím. Ze třech stran byl příkrý svah, pak mohutný vysoký val, za ním příkop a vysoké hradní zdi. Jediný přístup byl z mýtiny přes kamenný příkop a padací most. Za ním stála velká čtvercová obranná věž s branou. Za branou se rozléhalo obdélníkové předhradí, obehnané vysokou obrannou zdí, za kterou stály po obvodu dřevěné hospodářské stavby.

Za dalším příkopem a o 15 m výše stál vlastní hrad, který byl oddělen od předhradí a tvořil samostatnou obrannou jednotku. Kdyby náhodou bylo předhradí dobyt, obránci hradu by jej měli jako na dlani a mohli luky a kušemi snadno zasáhnout útočníky. Dodnes je patrná obranná kruhová věž, která je vidět z předhradí. Na druhé, jižní straně hradu stála poslední věž, takzvaný donjon, který sloužil jednak jako poslední obrana hradu, ale také jako obydlí hradního pána a reprezentativní prostor. Právě v této věži bydlela svého času i krásná Berta a v pozdějších dobách i loupežníci.

Švédské šance

Když stojíte u potoka v podhradí, na jedné straně vidíte kopec s hradem a na druhé straně se vypíná mnohem vyšší vrch, kterému se říká Švédské šance, které jsou od vlastního hradu vzdálené vzdušnou čarou přibližně 300 m. Z tohoto kopce prý ostřelovali hrad Kynžvart svými děly Švédové během jejich tažení za třicetileté války. Na Šancích jsou pozůstatky opevnění, které ovšem bylo zbudováno k obraně hradu a zejména mýtní louky před hradem.

Pověst o králi skřítků

V horských potocích kolem Kynžvartu se nacházelo zlato a to přitahovalo množství lidí zblízka i zdáli. Byli mezi nimi lidé dobří i zlí. Těm dobrým pomáhali horští skřítkové, ukazovali jim místa hojná na zlato. Zlé lidi naopak trestali. Jednou přišla z dalekých zemí skupina velmi zlých lidí, kteří se na rýžovištích usadili. Jejich surovost a hrabivost neznala mezí. Jednoho večera si u ohně vyprávěli posměšné historky o skřítcích. Náhle se okolí ohně prudce osvětlilo a uprostřed záře stál šedovlasý skřítek s dlouhými vousy. Na hlavě měl zlatou korunu a v ruce držel žezlo posázené zářícími diamanty.

Zlatokopové zmlkli a tu skřítek, byl to král skřítků, namířil své žezlo proti zlatokopům a řekl: „Hodné lidi odměňujeme, závistivce a zloduchy trestáme. Od této chvíle budete bloudit zdejšími lesy, každý sám a budete hledat jeden druhého, aniž byste se našli. A aby zdejší zlato nebylo příčinou špatných lidských vlastností, od této chvíle zmizí ze všech zdejších potoků.“ A tak se také stalo.

Více o historii hradu se dozvíte na www.marianskolazensko.info

Kvíz:

Jaká budova stávala v podhradí u potoka?

1. mlýn
2. hamr
3. stodola

Jaký dostřel měla středověká kuše?

1. 150 m
2. 400 m
3. 900 m

Ve kterém století byl hrad definitivně dobyt?

1. jedenáctém
2. čtrnáctém
3. sedmnáctém

Odpovědi se dozvíte v plné verzi příběhu a legend na webu www.marianskolazensko.info

Doporučená místa k zastavení: <https://mapy.cz/s/1fDqs>

Zřícenina hradu Kynžvart 50.0153208N, 12.6304983E

Tipy pro výlet: Cesta na hrad a zpět trvá přibližně 2 hodiny. Je dostupná pouze pěšky, s kolem a kočárkem budete mít velké problémy. Na Švédské šance nevede žádná cesta a krom zarostlých rozvalin tam není nic k vidění.

Zdroj: Archiv Mariánskolázeňska, Hamelika RŠ, Pavlína Sedláková, Andrea Buchtová

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

www.marianskolazensko.info

Projekt byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj.